

кои-то подирь срѣдни-ты вѣкове почіахъ да ся просвѣштавѣтъ; тіа доволи оште и до днесь най высокы-ты умове на наше-то врѣмя. Виждамъ, че оште отъ врѣмя-то на прѣвы-ты ересеначялници до Волтера съ неговъ-тѣ дружинѣ, и дори до самы-ты Сенсимонисты на наше-то врѣмя, вси-чкы-ти волнодумци ся съ хвалили че ште ны научятъ нѣшто по добро, и никой ништо не може да направи. И така? И така доклѣ ся голѣмѣ, че съмъ врагъ на варварство-то, и ревнитель на просвѣщеніе-то, нѣма да прѣстанѣ да ся радвамъ и да благодарѣ Бога, че съмъ христіанинѣ, и оплаковамъ оногъ, кой-то ми ся присмыва, или мя укорява въ суевѣрие и фарисейство.

Веднажъ, като видишь и познаешъ това, бжди іакъ и непрѣклоненѣ. Почитай вѣрѣ-тѣ колко-то повече можешъ отъ всичкѣ-тѣ си душѣ и отъ всичко-то си срѣдце. Исповѣдай ѣ и помежду оные, што имѣтъ вѣрѣ, и помежду оные, што нѣмѣтъ вѣрѣ. Нѣ исповѣдай ѣ не тъкмо съ едно хладно и вештественно врѣшеніе на обряды-ты, а съживявай тые обряды съ высокы мысли, въз-вышаявай душѣ-тѣ си, дѣто да ся почюди на длѣбочинѣ-тѣ на тайнства-та, безъ да искашь гърделиво да гы издиривашъ; да ся испльнишь съ добродѣтели, кои-то отъ тѣхъ истичѣтъ, и да не